

“मीठे बच्चे- आफ्नो स्वधर्मलाई भुल्नु नै सबैभन्दा ठूलो भूल हो। अब तिमी अभूल बन्नु छ, आफ्नो घर र राज्यलाई याद गर्नु छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको कुनचाहिँ अवस्था नै समयको समीपताको निशानी हो?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरू जब यादको यात्रामा सदा मस्त रहन्छौ, बुद्धिको भट्काइ बन्द हुन्छ, वाणीमा यादको बल आउँछ, अपार खुसीमा रहन्छौ, घरी-घरी आफ्नो सत्ययुगी दुनियाँको दृश्य सामुन्ने आइरहन्छ तब सम्झ समय समीप छ। विनाशमा समय लाग्दैन, यसको लागि यादको चार्ट बढाउनु छ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहान पा लिया है.....

ओम् शान्ति। रूहानी बच्चाहरूले यस गीतको अर्थ त जानेको हुनु पर्छ। अब बेहदका बाबालाई त पाएका छौ। बेहदका बाबाबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ, जुन वर्सालाई कसैले पनि छिन्न सक्दैन। वर्साको नशा तब हट्छ जब रावण राज्य सुरु हुन्छ। यस्तो पनि ड्रामा बनेको छ। बच्चाहरूलाई सृष्टि ड्रामाको पनि ज्ञान छ। यो चक्र कसरी फिछ। यसलाई नाटक भनिन्छ, ड्रामा पनि भनिन्छ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- वास्तवमा बाबा आएर सृष्टिको चक्रको बारेमा पनि सम्झाउनु हुन्छ। जो ब्राह्मण कुलका हुन्, उनीहरूलाई नै सम्झाउनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले तिमीलाई सम्झाउँछु। पहिला तिमीले सुन्थ्यौ- ८४ लाख जन्म लिएपछि एक जन्म मनुष्यको मिल्छ। यस्तो होइन। अहिले तिमी सबै आत्माहरू नम्बरवार आउँदै जाँदै गर्छौ। बुद्धिमा आएको छ- सबैभन्दा पहिला हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका पूज्य थियौं, फेरि हामी नै पुजारी बनेका हौं। आफैं पूज्य आफैं पुजारी- यो पनि गायन छ। मनुष्यले फेरि भगवानको लागि सम्झन्छन्- हजुर नै पूज्य हजुर नै पुजारी बन्नु हुन्छ। यी सबै रूप हजुर कै हुन्। अनेक मत मतान्तर छन् नि। तिमी अहिले श्रीमत अनुसार चल्छौ। तिमीले सम्झन्छौ- पहिला केही बुझ्दैनथ्यौं फेरि पढेर उच्च परीक्षा पास गर्दै जान्छौं। ती विद्यार्थीहरूले पनि सुरुमा त केही पनि जानेका हुँदैनन्, फेरि परीक्षा पार गर्दै-गर्दै सम्झन्छन्- अहिले हामीले वकालत पास गरेका छौं। तिमीले पनि अब जानेका छौ- हामी पढेर मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं, त्यो पनि विश्वको मालिक। त्यहाँ त हुन्छ नै एक धर्म, एक राज्य। तिम्रो राज्य कसैले छिन्न सक्दैन। त्यहाँ तिमीलाई पवित्रता शान्ति सुख सम्पत्ति सबै कुरा हुन्छन्। गीतमा पनि त सुन्थ्यौ। अब यो गीत तिमीले त बनाएका होइनौ। अनायास नै ड्रामा अनुसार यस समयको लागि बनेका हुन्। मनुष्यहरूले बनाएका गीतहरूको अर्थ बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। अहिले तिमी यहाँ शान्तिमा बसेर बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ, जुन कसैले छिन्न सक्दैन। आधाकल्प सुखको वर्सा रहन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आधाकल्प भन्दा पनि बढी तिमीले सुख भोग्छौ। फेरि रावण राज्य सुरु हुन्छ। मन्दिर पनि यस्ता छन् जहाँ चित्र देखाउँछन्- देवताहरू वाम मार्गमा कसरी जान्छन्। ड्रेस त त्यही हुन्छ। पछि ड्रेस बदल्छन्। हरेक राजाका आ-आफ्ना ड्रेस, ताज आदि सबै अलग-अलग हुन्छन्।

अब बच्चाहरूले जानेका छन्- हामीले शिवबाबाबाट ब्रह्माद्वारा वर्सा लिइरहेका छौं। बाबाले त बच्चा-बच्चा नै भन्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले आफ्ना जन्मलाई जान्दैनौ। सुन्न त आत्मा ले सुन्छ नि। हामी आत्मा हौं, नकि शरीर। अरु जति पनि मनुष्य मात्र छन् उनीहरूलाई आफ्नो शरीरको नामको नशा हुन्छ किनकि देह-अभिमानी छन्। हामी आत्मा हौं यो जान्दै-जानेका हुँदैनन्। उनीहरूले त आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा भनिदिन्छन्। अहिले तिमीलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमी आत्मा नै विश्वको मालिक देवी-देवता बनिरहेका छौ। यो ज्ञान अहिले छ, हामी नै देवता फेरि क्षत्रिय घरानामा आउँछौं। ८४ जन्मको हिसाब पनि चाहिन्छ नि। सबैले त ८४ जन्म लिँदैनन्। सबै सँगसँगै कहाँ आउँछन् र! तिमीलाई थाहा छ- कुनचाहिँ धर्म कसरी आइरहन्छन्। पुरानो इतिहास फेरि नयाँ हुन्छ। अहिले यो हो नै पतित दुनियाँ। त्यो हो पावन दुनियाँ। फेरि अरु अरु धर्म आउँछन्, यहाँ कर्मक्षेत्रमा यो एउटै नाटक चल्छ। मुख्य छन् ४ धर्म। यस संगममा बाबा आएर ब्राह्मण सम्प्रदाय स्थापना गर्नुहुन्छ। विराट् रूपको चित्र बनाउँछन्, तर त्यसमा भूल गरिएको छ। बाबा आएर सबै कुरा सम्झाएर अभूल बनाउनु हुन्छ। बाबा त न कहिल्यै शरीरमा आउनु हुन्छ, नत भूल गर्नुहुन्छ। उहाँ त थोरै समयको लागि तिमी बच्चाहरूलाई सुखधामको र आफ्नो घरको मार्ग बताउनको लागि यिनको रथमा आउनु हुन्छ। न

केवल मार्ग बताउनु हुन्छ, जीवन पनि बनाउनु हुन्छ। कल्प-कल्प तिमी घर जान्छौ फेरि सुखको पार्ट पनि खेल्छौ। बच्चाहरूले भुलेका छन्- हामी आत्माहरूको स्वधर्म हो नै शान्ति। यस दुःखको दुनियाँमा शान्ति कसरी हुन्छ, यी सबै कुरालाई तिमीले बुझेका छौ। तिमीहरूले सबैलाई सम्झाउँछौ पनि। बिस्तारै-बिस्तारै सबै आउँछन्, बेलायतलाई पनि थाहा हुन्छ, यो सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ, यसको अवधि कति छ। विदेशीहरू पनि तिमी पासमा आउँछन् वा बच्चाहरू त्यहाँ गएर सृष्टि चक्रको रहस्य सम्झाउँछौ। उनीहरूले सम्झन्छन्- क्राइस्ट गएर परमात्माको पासमा पुगे। क्राइस्टलाई परमात्माको बच्चा सम्झन्छन्। कसैले फेरि यो सम्झन्छन्- क्राइस्ट पनि पुनर्जन्म लिंदै-लिंदै अहिले भिखारी छन्। जसरी तिमी पनि भिखारी हो नि। भिखारी अर्थात् तमोप्रधान। सम्झन्छन्- क्राइस्ट पनि यहाँ छन्, फेरि कहिले आउँछन्, यो जानेका छैनन्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ- तपाईंहरूको धर्म स्थापक फेरि आफ्नो समयमा धर्म स्थापना गर्न आउनु हुन्छ। उहाँलाई गुरु भन्न सकिंदैन। उनी धर्म स्थापना गर्न आउँछन्। सद्गति दाता केवल एक हुनुहुन्छ, उनीहरू जति पनि धर्म स्थापना गर्न आउँछन् सबै पुनर्जन्म लिंदै-लिंदै अहिले आएर तमोप्रधान बनेका छन्। अन्त्यमा सारा वृक्षले जडजडिभूत अवस्था प्राप्त गरेको छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- सारा वृक्ष खडा छ, बाँकी देवी-देवता धर्मको जग छैन (बरको उदाहरण)। यी कुरा बाबाले नै बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुसी हुनुपर्छ। तिमीलाई थाहा भएको छ- हामी उही देवी-देवता थियौं फेरि अब बन्छौं। यहाँ तिमी आउँछौ नै सत्य नारायणको कथा सुन्न, जसद्वारा नरबाट नारायण बन्छौं। नारायण बन्यौ भने अवश्य लक्ष्मी पनि हुनुपर्छ। लक्ष्मी-नारायण भए पछि अवश्य उनीहरूको राजधानी पनि हुनुपर्छ नि। एकलै लक्ष्मी-नारायण त बन्दैनन्। लक्ष्मी बन्ने अलग कथा कहाँ छ र। नारायणको साथै लक्ष्मी पनि बन्छन्। लक्ष्मी पनि कुनैबेला नारायण बन्छन्। नारायण फेरि कुनै बेला लक्ष्मी बन्छन्। कुनै कुनै गीत धेरै राम्रा छन्। मायाले अत्याउँदा गीत सुन्यो भने हर्षितपना आउँछ। जसरी पौडिन सिकदा पहिला निसासिन्छन् फेरि त्यसलाई समात्छन्। यहाँ पनि मायाले धेरै अत्याउँछ। पौडिने त धेरै हुन्छन्। उनीहरूको पनि रेस हुन्छ भने तिमी पनि रेस छ- पारी जाने। म एकलाई याद गर्नु छ। याद गर्दैनन् भने निसासिन्छन् बाबा भन्नुहुन्छ- यादको यात्राद्वारा नै नाउ पार हुन्छ। तिमी पारी जान्छौ। पौडीबाज कोही धेरै तीव्र हुन्छन्, कोही कम। यहाँ पनि यस्तै छन्। बाबाको पासमा चार्ट पठाउँछन्। बाबा जाँच गर्नुहुन्छ। यादको चार्टलाई यिनीहरूले ठीकसँग सम्झन्छन्- या बेठीकसँग सम्झन्छन्। कसै कसैले देखाउँछन्- मेरो सारा दिनमा ५ घण्टा यादमा रहें। मैले विश्वास गर्दिन, अवश्य भूल भएको छ। कसैले सम्झन्छन्- हामीले जति समय यहाँ पढ्छौ त्यति समय चार्ट त ठीक रहन्छ। तर होइन। धेरै यहाँ भएर पनि, सुन्दा सुन्दै पनि बुद्धि बाहिर कहाँ-कहाँ जान्छ। पूरा पनि सुन्दैनन्। भक्तिमार्गमा यस्ता-यस्ता हुन्छन्। संन्यासीहरूले कथा सुनाउँछन् अनि बीच बीचमा सोध्छन्, मैले के सुनाएँ? हेर्छन्- कोही थकित भएर बसेको छ भने सोध्छन् फेरि बताउन सक्दैनन्। बुद्धि कहाँ न कहाँ जान्छ। एउटा अक्षर पनि सुन्दैनन्। यहाँ पनि यस्ता छन्। बाबाले देखिरहनुहुन्छ- थाहा हुन्छ यसको बुद्धि कहाँ बाहिर भइरहेको छ। यताउति हेरिरहन्छन्। यस्ता यस्ता पनि कोही कोही नयाँ आउँछन्। बाबाले बुझ्नुहुन्छ पूरा बुझेका छैनन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- नयाँ नयाँलाई छिटै यहाँ क्लासमा आउन अनुमति नदेऊ। नत्र त वायुमण्डलबिगारिदिन्छन्। पछि गएर तिमीले देख्छौ जो राम्रा-राम्रा बच्चाहरू हुन्छन् यहाँ बस्दा बस्दै वैकुण्ठमा जान्छन्। धेरै खुसी भइरहन्छ। घरी-घरी जान्छन्- अब समय नजिक छ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिमी अवस्था यस्तो हुन्छ। घरी-घरी स्वर्गमा आफ्नो महल देखिरहन्छौ। जे जति बताउनु, गर्नु पर्ने हुन्छ त्यसको साक्षात्कार भइरहन्छ। समय त देखिरहेका छौ। कसरी-कसरी तयारी भइरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हेर, कसरी एक सेकेन्डमा सारा दुनियाँका मनुष्य खरानीमा मिल्छन्। बम पड्किन्छ अनि समाप्त हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ आफ्नो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। अहिले त यादको यात्रामा मस्त रहनु छ। त्यो तागत भर्नु छ जसद्वारा कसैलाई दृष्टिद्वारा तीर लागोस्। पहिला भीष्म पितामह आदि जस्तालाई तिमीले नै ज्ञानका बाण चलाएका हो। तुरुन्तै बुझ्छन्, यिनीहरूले त सत्य भन्छन्। ज्ञानका सागर पतित-पावन त निराकार भगवान हुनुहुन्छ। कृष्ण हुने सक्दैनन्। उनको त जन्म देखाउँछन्। कृष्णको त्यही चेहरा फेरि कहिल्यै मिल्न सक्दैन। फेरि सत्ययुगमा त्यही चेहरा मिल्छ। हरेक जन्ममा, हरेकको चेहरा अलग-अलग हुन्छ। यो द्रामाको पार्ट यस्तो बनेको छ। त्यहाँ त स्वाभाविक रूपमा सुन्दर चेहरा हुन्छन्। अब त दिन प्रतिदिन तन पनि तमोप्रधान हुँदै जान्छ। पहिला पहिला सतोप्रधान फेरि सतो-रजो-तमो हुन्छन्। यहाँ त हेर- कस्ता-कस्ता बच्चाहरूले जन्म लिन्छन्। कसैको खुट्टा चल्दैन, कोही पुड्का हुन्छन्। के-के हुन्छन्। सत्ययुगमा यस्तो कहाँ हुन्छ र! त्यहाँ देवताहरूका दाही आदि पनि हुँदैन। क्लीनशेव हुन्छ। चाल-चलनबाट थाहा हुन्छ- ऊ पुरुष हो, ऊ स्त्री हो। पछि

गएर तिमीलाई धेरै साक्षात्कार भइरहन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई कति खुसी हुनुपर्छ। बाबा कल्प-कल्प आएर हामीलाई राजयोग सिकाएर मनुष्यबाट देवता बनाउनु हुन्छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अरु जति पनि धर्म छन् सबै आ-आफ्नो सेक्सनमा जान्छन्। आत्माहरूको वृक्ष पनि त देखाउँछन् नि। चित्रमा धेरै करेक्सन गर्दै परिवर्तन हुँदै जान्छन्। जसरी बाबाले सूक्ष्म वतनको लागि सम्झाउनु हुन्छ, संशय बुद्धिले त भन्छ- यो के हो! पहिला यसो भन्नुहुन्थ्यो, अहिले यसो भन्नुहुन्छ! लक्ष्मी-नारायणका दुई रूपलाई मिलाएर विष्णु भनिन्छ। बाँकी ४ भुजावाला मनुष्य कहाँ हुन्छ र! रावणका १० शिर देखाउँछन्। यस्ता कोही मनुष्य हुँदैनन्। हरेक वर्ष जलाउँछन्। गुडियाको खेलजस्तै।

मनुष्यले भन्छन्- शास्त्रहरू विना हामी बाँच्न सक्दैनौं। शास्त्र त हाम्रा प्राण हुन्। गीताको हेर कति मान छ। यहाँ त तिमी पासमा मुरली धेरै जम्मा हुन्छन्। तिमीले राखेर के गर्छौं! दिन-प्रतिदिन तिमीले नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट सुनिरहन्छौ। हो प्वाइन्ट नोट गर्नु राम्रो हो। भाषण गरेको समयमा रिहर्सल गर्छन्, यो-यो प्वाइन्ट सम्झाउँछु। टपिकको लिस्ट हुनुपर्छ। आज यस टपिकमा सम्झाउँछु। रावण को हो, राम को हुन्? सत्य के हो, त्यो म तपाईंलाई बताउँछु। यस समयमा सारा दुनियाँमा रावण राज्य छ। ५ विकार त सबैमा छन्। बाबा आएर फेरि रामराज्यको स्थापना गर्नुहुन्छ। यो हार र जितको खेल हो। हार कसरी हुन्छ! ५ विकाररूपी रावणको कारण। पहिला पवित्र गृहस्थ आश्रम थियो त्यो अब पतित बनेको छ। लक्ष्मी-नारायण उनीहरू नै ब्रह्मा-सरस्वती। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- म यिनको धेरै जन्मको अन्त्यमा प्रवेश गर्छु। तिमीले भन्छौ- हामीले पनि धेरै जन्मको अन्त्यमा बाबाबाट ज्ञान लिइरहेका छौं। यी सबै बुझ्नुपर्ने कुरा हुन्। कोही मन्दबुद्धि छन् भने बुझ्दैनन्। यो त राजधानी स्थापना भइरहेको छ। धेरै आएर फेरि गए, उनीहरू फेरि आउँछन्। प्रजामा पाई पैसाको पद पाउँछन्। त्यो पनि त चाहिन्छ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा यसै नशामा रहनु छ- हामी अहिले यो पढाइ पूरा गरेर मनुष्यबाट देवता सो विश्वको मालिक बन्छौं। हाम्रो राज्यमा पवित्रता-सुख-शान्ति सबै कुरा हुन्छ। त्यसलाई कसैले छिन्न सक्दैन।

२) यहाँ देखि पारि जानको लागि यादको यात्रामा राम्रो पौडीबाज बन्नु छ। मायासँग आत्तिनु हुँदैन। आफ्नो जाँच गर्नु छ, यादको चार्टलाई यथार्थ बुझेर लेख्नु छ।

वरदान:- श्रेष्ठ बेलाको आधारमा सर्व प्राप्तिको अधिकारको अनुभव गर्ने पदमापदमा भाग्यशाली भव जो श्रेष्ठ बेलामा जन्म लिने भाग्यशाली बच्चाहरू हुन्, उनीहरूले कल्प पहिलेको टचिङ्को आधारमा जन्मने बित्तिकै आफ्नोपनको अनुभव गर्छन्। उनीहरू जन्मने बित्तिकै सर्व सम्पत्तिका अधिकारी हुन्छन्। जसरी बीजमा सारा वृक्षको सार समाहित भएको हुन्छ त्यस्तै नम्बरवन बेलाका आत्माहरू आउने बित्तिकै सर्व स्वरूपको प्राप्तिको खजानाको अनुभवी बन्छन्। उनीहरूले कहिल्यै यस्तो भन्दैनन्- सुखको अनुभव हुन्छ, शान्तिको हुँदैन, शान्तिको हुन्छ सुखको वा शक्तिको हुँदैन। सर्व अनुभवहरूद्वारा सम्पन्न हुन्छन्।

स्लोगन:- आफ्नो प्रसन्नताको छायाँद्वारा शीतलताको अनुभव गराउनको लागि निर्मल र निर्मान बन।